

A Landgericht Wiesbaden a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az egyes előre csomagolt folyadékok térfogat szerinti kiszerezésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1974. december 19-i 75/106/EGK tanácsi irányelv (HL 1975 L 106., 130. o. legutóbb módosította a 2003. szeptember 23-i csatlakozási okmány, HL 2003 L 236., 33. o., a továbbiakban: 75/106/EGK irányelv) 5. cikke (3) bekezdése b) pontja második albekezdésének második mondata és 5. cikke (3) bekezdése d) pontja, valamint III. mellékletének 4. pontja összefüggő rendelkezéseit, hogy a 0,071 liter térfogatú csomagolásban Írországban vagy az Egyesült Királyságban jogszerűen előállított és/vagy forgalomba hozott termékek az összes többi EK-tagállamban is forgalomba hozhatóak?
- 2) Ha az első kérdésre adott válasz nemleges: összhangban állnak-e a 75/106/EGK irányelv 5. cikke (3) bekezdése b) pontja második albekezdésének második mondata és 5. cikke (3) bekezdése d) pontja, valamint III. mellékletének 4. pontja összefüggő rendelkezései az EK-Szerződés 28. és 30. cikke szerinti árak szabad mozgásának elvével?

Az Oberster Gerichtshof 2005. november 16-i végzésével a Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaidener, Ognen Stajkovski és Jovica Vidovic kontra PPS Princess Personal Service ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-458/05. sz. ügy)

(2006/C 60/43)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Oberster Gerichtshof 2005. november 16-i végzésével, amely 2005. december 29-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Mohamed Jouini és társai kontra PPS Princess Personal Service ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Oberster Gerichtshof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Üzlet vagy üzlet rész átruházásáról van-e szó a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruhá-

zása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikke értelmében, ha az első munkaerő-kölcsönző vállalkozás elhatárolható szervezeti felépítése hiányában két, munkaerő-kölcsönző vállalkozás közötti együttműködés során az első munkaerő-kölcsönző vállalkozástól egy hivatali alkalmazott, egy fiókvezető, vevőszolgálati alkalmazottak, valamint az ügyvezető a második munkaerő-kölcsönző vállalkozáshoz megy át, és ott hasonló tevékenységet folytat, továbbá ha velük együtt, szintén a két vállalkozás közti együttműködés során, a kikölcsönzött munkavállalók mintegy egyharmada, a hozzájuk tartozó ügyfelekkel együtt (három kikölcsönzött munkavállalótól 50 kikölcsönzött munkavállalóig terjedő különböző nagyságú megbízásokkal) részben, illetve egészben átmennek.

⁽¹⁾ HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet 98. o.

A Lengyel Köztársaság által az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. december 23-án benyújtott kereset

(C-460/05. sz. ügy)

(2006/C 60/44)

(Az eljárás nyelve: lengyel)

A Lengyel Köztársaság (képviseli: Jaroslaw Pietras) 2005. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen.

A Lengyel Köztársaság keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 33. cikkének (2) bekezdését és 43. cikkének (3) bekezdését;
- 2) rendelkezzen úgy, hogy az eljárás nyelve a lengyel legyen;
- 3) kötelezze az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Lengyel Köztársaság kormánya azt állítja, hogy lényeges eljárási szabálysértés történt, amely abban áll, hogy a 2005/36/EK irányelv 33. cikke (2) bekezdése és 43. cikke (3) bekezdése jelenlegi szövegének az indokolása nem megfelelő.

A Lengyel Köztársaság kormánya szerint e cikkek az általános ápolók és a szülésznők lengyel képzésére alkalmazandó, a szerzett jogok elismerésére vonatkozó különleges rendelkezéseket tartalmaznak, és e szabályok eltérnek azoktól az általános ápolók és a szülésznők szerzett jogaira vonatkozó szabályoktól, amelyek a más tagállamokban szerzett képzésekre vonatkoznak. A 2005/36/EK irányelv preambuluma nem tartalmaz semmilyen indokolást az említett, az általános ápolók és a szülésznők szerzett jogainak elismerésére vonatkozó eltérő szabályok elfogadására, amely e szabályokat a lengyel képzések alapján igazolná.

A felperes szerint az említett intézkedések elfogadása indokolásának elmulasztása az EK-Szerződés 253. cikke megsértésének minősül, mivel a 2005/36/EK irányelv elfogadását eredményező jogalkotási eljárás során az érintett intézkedések elvesztették azon jellegüket, amely alapján a külön indokolást nem kívánó intézkedések közé tartozhattak volna. Bár az említett rendelkezések tartalmát a csatlakozási szerződés előírta, a csatlakozási szerződés 9. cikkének és a 2005/36/EK irányelv kidolgozási folyamatának fényében sem részesíthetők ezen intézkedések a megfelelő indokolás vélelmében.

(¹) HL L 255., 2005. 09. 30., 22. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2005. december 22-én benyújtott kereset

(C-462/05. sz. ügy)

(2006/C 60/45)

(Az eljárás nyelve: portugál)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: R. Lyal és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. december 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Portugál Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel hatályban tartotta a Tajo folyó hídjain Lisszabonba történő átkelés díjaira vonatkozó 5%-os kedvezményes HÉA mértéket – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv (¹) 12. és 28. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) kötelezze a Portugál Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bíróságnak a C-276/98. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 1998. március 8-án hozott ítéletéből (EBHT 1998., I-1699. o.) egyértelműen kiderül, és amint azt egyébként hallgatólagosan a portugál hatóságok is elismerik, a hatodik irányelv nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely lehetővé tenné 5 %-os kedvezményes adómérték alkalmazását a szóban forgó szolgáltatás vonatkozásában. Ennek ellenére a portugál hatóságok a hatodik irányelv esetleges alkalmazásának kérdésével kapcsolatban ellentmondásos érvekre és kétértelmű megállapításokra hivatkozva, álláspontjuk gyakori változtatásával határozatlan időre elhalasztották az 1995. január 1-je óta fennálló kötelezettségesség megszüntetését.

Miután alaposan megvizsgálta a Portugál Köztársaságnak az előző eljárás során e vonatkozásban hivatkozott érveit és állásfoglalásait, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem állnak fenn annak feltételei, hogy a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdését alkalmazni lehessen a szóban forgó szolgáltatásokra.

A hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy csak azon adóköteles ügyletekre lehet kedvezményes adómértéket alkalmazni, amelyek a H mellékletben felsorolt kategóriák egyikébe tartoznak. Nem tartoznak ezek közé az olyan szolgáltatások, amelyek lényege, hogy díjfizetés ellenében teszik lehetővé az út használatát az azt igénybe vevők számára.

A hatodik irányelv 28. cikke (2) bekezdésének e) pontja tekintetében, amelyre a portugál hatóságok hivatkoznak, a Bizottság azt állítja, hogy ez a rendelkezés tiltja, hogy újból kedvezményes adómértéket lehessen alkalmazni olyan ügyletekre, amelyek vonatkozásában lehetséges volt a rendes adómértékre történő kívánatos átmenet alkalmazása. A portugál kormány által hivatkozott azon lehetőség elfogadása, amely szerint valamely tagállam a rendes adómérték hosszabb-rövidebb idejű alkalmazása után újra alkalmazhatja a kedvezményes adómértéket, lehetetlenné tenné a HÉA mértékeinek és szintjeinek a közösségi jogalkotó által szükségesnek tartott fokozatos vagy progresszív közelítését.

Mindenesetre, még azt feltételezve is, hogy az Elsőfokú Bíróság nem fogadja el a hatodik irányelv 28. cikke (2) bekezdése e) pontjának a Bizottság által javasolt megszorító értelmezését, bizonyos, hogy a portugál szabályozás, mivel előírja, hogy a Tajo folyón Lisszabonba történő átkelés díjaira 5 %-os kedvezményes adómértéket kell alkalmazni – amely következképpen alacsonyabb, mint 12 % – ellentétes a hivatkozott rendelkezéssel.

(¹) HL L 145., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.